

ПАЛИ ИВАНОВИ БАТА МОГИЛА

Легенда.

Живѣлъ нѣкога Пали Иванъ. Хорската омраза сушила дори жената и децата му, зарадъ подпаленитѣ отъ него кжщи и плѣвни.

Съседъ на Пали Ивана билъ дѣдо Насьо Душичката. На Коледни заговѣзни дѣдо Насьо изгледалъ всички и въздъхналъ:

— Колко весела е трапезата ни! А какво ли правятъ жената и дечицата на съседа? Самотничкитѣ, тѣ никому лошо не сж сторили.

Станала бабичката и за голѣмо чудо довела посърналата майка и плахитѣ деца. Отъ тогава настанала чужда обичъ. Децата спѣли заедно, женитѣ не се дѣлѣли, а мъжетѣ не сѣдали на вечеря безъ Пали Ивановитѣ. И потекли зимнитѣ нощи въ пѣсни и дружна работа.

Пали Иванъ пъкъ се почувствувалъ изоставенъ и отъ своитѣ, озлобилъ се страшно и задебналъ, кога дѣдо Насьови ще капнатъ за сънъ.

Една нощъ измъкналъ овена имъ и нарочно оставилъ дири — да пропждятъ жената и децата му. Но старецътъ скрилъ това отъ невиннитѣ и не продумалъ на крадеца.

Тогавя Пали Иванъ измъкналъ още три овце.

Едва позабравили и тая кражба, отъ обора липсали дветѣ волчета.

Цѣлата кжща се разтревожила. И дѣдо Насьо вече заплетено бѣбрѣлъ:

— Мълчи, сине! Такова сърдце мжно се обръща, но най-лесно се гнѣви! Само моримъ невиннитѣ, чедо! Ето, жената въ земята потъна! Децата му преблѣднѣха като смъртници! Азъ ще му продумамъ нѣкакъ. . .

И пакъ утешилъ кжщата си. После издебналъ съседа си и подхваналъ: